

רע"פ 4144/15 - אדםabo אלטיף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4144/15 - א'

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

ה המבקש: אדםabo אלטיף

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בbaar שבע מיום 15-05-1650 שניתן על ידי כבוד השופטים: ר' יפה-כץ – סג"נ, א' ואגו ו' צלקובניק; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אוהד סלמי

החלטה

1. בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בbaar שבע (סגנית הנשייה ר' יפה-כץ והשופטים א' ואגו ו' צלקובnick) בע"פ 15-05-1650 מיום 15-05-2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דין של בית משפט השלים בbaar שבע בת"פ 21952-10-14, לפי הושתו על המבקש ששוה חודשי מאסר לריצוי בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסווג פשע בגין לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) או עבירה מסווג פשע בגין חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013 (להלן: החוק); ששוה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה מסווג עוון בגין לפקודה או עבירה מסווג עוון בגין לחוק; קנס בסך של 12,000 ש"ח או 120 ימי מאסר תמורתו; ופסילה מלאהזהיק או מלקלבל רישון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו ממאסרו.

עמוד 1

2. המבוקש הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירה של ניסיון להטפקת סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 10.10.2014 הגיע המבוקש לכלא קידר לבקר אסיר, כשבוגמי תחתיו ועל גופו סם מסוג חשש במשקל של 26.2 גרם, וכן סם מסוג קניבוס במשקל של 1.6 גרם. הסמים נתפסו בעת בדיקה שנערכה על המבוקש בכניסתו לכלא.
3. בגזר הדין מיום 28.4.2015, בית משפט השלום התייחס למסקירות השירות המבחן שנערך בעניין המבוקש. לפיו, המבוקש כבן 20, רווק ומתגורר בבית הורי. לא נמצא נסיבות אישיות או כלכליות חריגות. כן נמצא, כי המבוקש ניסה להעביר את הסם לאדםزر תמורה סך של 5,000 ש"ח, על מנת להשג "כספי קל". שירות המבחן התרשם כי אב המבוקש נהג להציג גבולות למבוקש, כי המבוקש מגלה יציבות בתפקידו הלימודי והתעסוקתי וכי הוא בעל ערכים נורמטיביים. כן התרשם שירות המבחן כי המבוקש מפנה את חומרת מעשייו. לנוכח המשמעות הרטעתית של ההליך המשפטי וגילו הצעיר של המבוקש, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל ולהסתפק במאסר שירותה בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי וקנס.
4. בית משפט השלום עמד על חומרת העבירה שעבר המבוקש וציין מספר מקרים דומים להשוואה. בית המשפט קבע כי מתוך הענישה בגין מקרה חד פעמי של ניסיון החדרת סם מסוון למתקן לילאה, נע בין ששה חודשים מאסר ל-18 חודשים, לצד עיצום כספי ממשמעות. בית המשפט עמד על הצורך להטיל עונש מאסר שירותה אחורי סORG ובריח, אף כאשר מדובר בקטינים עם המלצות שיקומיות. בית המשפט לא מצא כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מענישה זו. בית המשפט התייחס לכך שהאסיר אותו ביקר המבוקש לא היה קרוב משפחתו, וראה בכך נסיבה מחמירה. כן התייחס בית המשפט לכך שכמות הסם לא הייתה קטנה כלל. לפחות שקל בית המשפט את העדר העבר הפלילי; את התרומות שירות המבחן; ואת היות המבוקש עובד למחיתו. על כן, מצא בית משפט השלום לגוזר את דיןו של המבוקש על הצד הנמור של המתهم, כאמור לעיל.
5. המבוקש ערער על גזר הדין וביום 9.6.2015 בית המשפט המחויז דחה את ערעורו. בית המשפט קבע כי בצדק התייחס בית משפט השלום לחומרה הרבה שבمعنى המבוקש. בית המשפט ציין כי גורמי שירות בתיהם הסוהר נלחמים בתופעת החדרת הסמים לכלא בדרכים שונות, ולעתים ניסיונות אלה מבוצעים עלי די אנשים בעלי חזות תמיימה ללא עבר פלילי. על כן קבע בית המשפט כי עונש של ששה חודשים מאסר, אשר תומן בחובו התייחסות לנסיבותו האישיות של המבוקש, הוא ראוי. עוד קבע בית המשפט כי גם רכיבי הקנס והפסילה סבירים הם, ועל כן הערעור נדחה.
- הבקשה למתן רשות ערעור
6. לעומת זאת, ענינו מעלה שאלת עקרונית והיא מהי מדיניות הענישה הרואה בעבירות של הפקודה, ובפרט כאשר מדובר בעבירה ראשונה של אדם. המבוקש טוען כי ניכר פער חריג בין רמת הענישה שנקבעה בין בתיהם המשפט השונים, ובפרט בין הערכאה הדינית לערכאות הערעור, ומציין מספר מקרים לדוגמה. לשיטתו, עיליה זו עשויה להצדיק שלעצמה מתן רשות ערעור. עוד טוען המבוקש, כי בית המשפט המחויז לא בדק את פסק דיןו של בית משפט השלוםrai, ולא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים בעניינו. המבוקש מצין כי יש לתמן משקל רב יותר למסקירות שירות המבחן, אשר לשיטתו נעלם מעוני בית המשפט המחויז.
7. במקביל להגשת בקשה מתן רשות ערעור, הגיע המבוקש בקשה לעיוב ביצוע גזר דיןנו.

דין והכרעה

8. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציורית (ראו ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אוור (הדר חיפה) (13.7.1982) (להלן: חנין חיפה)). בעניינו, בבקשת רשות הערעור אינה מעוררת שאלת משפטית עקרונית שכזו וה המבקש לא הצביע על עילה המצדקה דין ב"גיגול שלישי" בהתאם להלכת חנין חיפה.
9. עינתי בבקשת ובפסק דין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. מהעיוון עולה כי מכילו טענותיו של המבקש נוגעות לעניינו הפרטני בלבד, ואין מעוררות כל סוגיה כללית חדשה. טענות המבקש קיבלו מענה סביר ומספק במסגרת פסקי הדין של הערכאות הקודמות.
10. יתרה מכך, אין בחומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים של סטייה משמעותית מדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאל נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשיר נ' היוזץ המשפטי לממשלה (11.12.1997)). לא מצאת סטייה כלשהי, ודאי שלא קיזונית, בעונש שנגזר עליו. עניינו של המבקש כברណ בפני שתי ערכאות. לא ניתן לומר כי בית משפט השלום, וכן בית המשפט המחוזי, לא התייחסו לכל הנסיבות בעניינו של המבקש, ואלו אף נומקו בפирוט. אני סבור כי אכן, בנסיבות העניין, ראוי להטיל על המבקש עונש מאסר לריצוי בפועל, וששה חדשים הם עונש הולם בעניינו.
11. אשר לטענה כי ניתן משקל פחות למסקירות השירות המבחן שהוגש בעניין המבקש, ידועה ההלכה כי מסקירות שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהוות המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכל האינטרסים העומדים לפני (בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005)). במקורה שלפני, קבוע בית המשפט המחוזי בהתחשב בכלל הנסיבות, כי יש להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל. לא ניתן לומר כי לא ניתן התייחסות להמלצת שירות המבחן, שכן זו נסקירה בפסק דין של הערכאות הקודמות ואף צוין מפורש כי התסקיר מהוות שיקול מקל עבור המבקש. משכך, מסקנתו של בית המשפט המחוזי, שלא לאמץ המלצה זו, מתקבלת עלי.
12. כמו כן, לא מצאת כי קיים פער ניכר כפי שטווען המבקש בין הענישה בבתי משפט השונים במקומות דומים, ויושם דגש על כך שככל מקרה מסוימתו שלו, ולעתים נסיבה אחת בלבד יכולה לשנות את שיקולי הענישה לכאן או לכאן.
13. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור והיא נדחתה בזה, ועל כן מתיתר הצורך לדון בבקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ט בסיוון התשע"ה (16.6.2015).

ש | פ | ט